

Loven, kan der ikke udbetales en Stilling, Statslivet maa standse, og vi maa falde i Søvn Altesammen.

Alen: Det siges mig fra flere Sider, at jeg skulde have sluttet med at udtale, at jeg vilde stemme imod det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein). Det var naturligvis en Fortalelse fra min Side, det maa fremgaa af hele den Udvikling, jeg gav, at jeg ikke vilde stemme for det.

Finantsministeren (Strup): For Forhandlingerne gaa meget videre, tror jeg dog, at det kunde være rigtigt, at jeg udtalte mig kort om de foreliggende Vædringsforslag. Det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavn Amts 5te Valgkreds (Holstein), er jo ganske enslydende med det, som blev stillet i dette Thing ved Sagens 2den Behandling, og jeg kan derfor overfor dette ganske henholde mig til mine Udtalelser fra den Gang. Det ny Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), fyldestgjør, saavidt jeg kan skjønne, den absolute Forring, som efter min Mening maa stilles til en midlertidig Bevillingslov, og som jeg flere Gange har udtalt, nemlig den, at den sætter Regjeringen i Stand til at fortsætte Styrelsen, saaledes at Statsbellet ikke kommer til at lide væsentlig under Mangelen af en regelmæssig Finantslov. Jeg kan altsaa ikke indvende Noget imod Vedtagelsen af dette Vædringsforslag, om end jeg ikke i og for sig foretrakker det for det af Regjeringen oprindeligt indbragte Forslag.

Der er kun enkelte Udtalelser i den lange Forhandling, som allerede har fundet Sted, der kunne foranledige mig til nogle korte Bemærkninger. Den ene var den, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), og som jeg ikke kunde forstaa anderledes, end at han i Virkeligheden betragter Forholdet saaledes, som om vi havde en staaende Lov om midlertidig Bemyndigelse i Tilfælde af, at der ikke er vedtaget nogen Finantslov. Dersom vi havde en saadan staaende Lov, som enten af sig selv traadte i Kraft, naar der paa Grund af uheldige Omstændigheder ikke er nogen Finantslov til Stede den 1ste April, eller som udtrykkelig blev sat i Kraft ved en Beslutning, ja, saa kunde jeg forstaa hele det ærede Medlems Standpunkt, og saa kunde jeg forstaa, at han vil gjøre gjældende, at for nu at komme til en forandret Afat-

telse af de tidligere midlertidige Bevillingslove maa alle tre Parter være enige om at vrage den gamle. Men Forholdet er jo netop det, at alle tre Parter maa blive enige om at vedtage en ny Form, og naar de ikke blive enige, da eksisterer den gamle ikke. Det forekommer mig, at det ærede Medlem mente, at man vilde kunne komme ud over den væsentlige Vanskelighed med Hensyn til den midlertidige Bevillingslov uden at foretage nogen Forandring i de hidtil gjældende midlertidige Finantslove, blot igjennem en Forklaring for det andet Thing og vel ogsaa for Regjeringen om, at dette Things Opfattelse og Forstaaelse af den midlertidige Finantslov var i den Grad klar og sikker og tilfredsstillende, at man maatte gaa ind paa dette Things Opfattelse. Det forekommer mig at være det ærede Medlems Mening, men jeg skjønner ikke rettere, end at dersom det var saa let at overbevise det andet Thing om Rigtigheden af den Fortolkning, der er gjort gjældende i dette Thing af de tidligere midlertidige Finantslove, saa har der virkelig været god Tid dertil igjennem Drøftelserne først i Statsrevisionen og senere i Thingene af Statsrevisionens Indstillinger for Regnskabet 1881—82. Naar disse lange Forhandlinger om Forstaaelsen ikke have ført til noget Resultat, saa forekommer det mig ganske overordentlig sagnvinst at vente, at man nu i kort Tid ved umiddelbar Forklaring og Forhandling mellem Thingene skulde komme dertil, at det andet Thing uden Videre godkjendte dette Things Opfattelse af de midlertidige Finantsloves Rækkevidde. Det maa jo nemlig erindres, at Uoverensstemmelserne for en meget væsentlig Del gjælde det kvantitative, selv Rækkevidden af de midlertidige Finantslove. At Landstinget skulde være mere interesseret i at faae tilveiebragt en midlertidig Bevillingslov end dette Thing, formaar jeg ikke at se. Det forekommer mig, at Interessen maa være lige stor hos begge Thingene derfor, og det forekommer mig ogsaa, at Bestræbelserne maatte være lige store fra begge Sider for at komme til en Overenskomst om disse midlertidige Bevillingslove. Jeg kan paa ingen Maade erkjende Rigtigheden af den Betragtning, som desværre jævnlig kommer frem, at naar Folkethinget ikke levner Landstinget flere Uger til Behandlingen af Finantsloven, end Folkethinget selv har brugt Maaneder, da er Ansvarer for, at der ikke inden 1ste April foreligger en af begge Thing vedtagen Finantslov, Landstingets. Denne Betragtning hører man jævnlig fremsat, men den